

POZDRAVLJENI OTROCI

Ali veste, kaj bi delali danes v vrtcu? Imeli bi čistilno akcijo, uredili bi okolico vrtca pri tem pa ločevali odpadke. Kuharice pa nam bi pripravile slavnostno kosilo, izbirali bi lahko med tremi meniji.

Za začetek dneva prosite starše naj vam preberejo zgodbo o plastični vrečki.

ZGODBA O PLASTIČNI VREČKI ZALI

Letela in letela je, plastična vrečka Zala. Preko travnikov, parkov in rek. »Joj, kje je moj Matej? Naj veter neha pihati, nikoli več me ne bo našel. Strah me je«, je hlipajoče jokala. Prvič je letela. Prej je bila varno shranjena v Matejevi torbi, v katero je Matejeva mama tri krat na teden skrbno pripravila malico. Uh, kako se je malica prilegla po Matejevem treningu nogometa. Tokrat pa je bilo močno vetrovno in ko je vzel Matej malico iz vrečke, je vrečko Zalo odneslo v nebo. Tekel je in tekkel za njo, vendar je ni mogel dohiteti... za vedno je bila izgubljena.

Njena pot je bila samotna in nevarna. Ugrabile so jo veje dreves ob reki in veter jo je le stežka rešil. V parku jo je velik pes zamenjal za igračo in malo je manjkalo, pa bi svojo pot končala v njegovih zobeh. Potovala je sedem dni in sedem noči, ko je končno dosegla morje in zaplavala. Razcefrano so valovi trgali na kosce. Ko sta mimo priplavali Mama želva in mala želvica Lara, je mama Laro ravno učila, kaj želve jedo. »Najboljše so meduze«, je rekla in zagrizla v plastično vrečko Zalo, ki je v vodi izgledala prav kakor slastna meduza. »Ne nisem hrana«, je odmeval nemi krik vrečke Zale.

Ponoči jo je naplavilo na obalo. Jutranji sprehod galeba bi bil zanj skoraj usoden, saj se je zapletel v vrečko Zalo. »Joj, koliko gorja prinašam, če nisem varno spravljena doma.«

Mamo želvo je močno bolel želodec in od hudih bolečin dva dni ni mogla spati. Ko si je opomogla, je sklicala sestanek morskih bitij- kiti, delfini, želve in ribe so se zbrali od blizu in daleč. »Naša življenja ogrožajo bitja, ki spominjajo na meduze«, je opozorila mama Želva. »Po valovih se širi glas, da so to plastične vrečke, ki jih izdelujejo ljudje, jih enkrat uporabijo in nato zavržejo, veter pa jih prinese k nam v morje. Preden ugriznete v meduzo, vedno preverite ali ni plastična vrečka!«

Vrečka Zala je na obali srečala na tisoče izgubljenih vrečk. Laže ji je bilo, saj ni bila več sama, tožilo pa se ji je po tem, da bi vsaj komu kaj pomenila, da bi vanjo ponovno nekdo spravil malico.

Nekaj dni kasneje pa se je zgodilo nekaj čudovitega. Otroci so z učitelji in starši organizirali čistilno akcijo. Kako se jih je razveselila vrečka Zala.

Očistili so obalo in vrečko Zalo vrgli v Embalažo. Nekaj dni kasneje se je v tovarni spremenila v čudovit rumen dežnik, ki je še leta ščitil Mašo pred deževnimi kapljami. Vrečka Zala, ki se je spremenila v rumeni dežnik, je veselo ugotovila, da Maša namesto plastičnih vrečk uporablja vrečke iz blaga, ki jih veter ne more kar tak odnesti, poleg tega pa se ne strgajo in jih lahko uporabi vedno znova in znova.

Vir: Izobraževalno- ozaveščevalni program »EKOGLAVCE«

Dokončajte vzorec na dežniku in ga pobarvaj.

Če ste pozabili, kako ločujemo odpadke si oglejte risanko na spodnji povezavi:

<https://www.youtube.com/watch?v=Rh9XGrbLNic>

Lep praznični teden, ki je pred nami.